

رابطه صفات شخصیتی و خلاقیت در نوجوانان

¹ منیر کلانتر قریشی

² رقیه عین الله زادگان

³ فریبهرز در تاج

تاریخ دریافت: 90/10/5

تاریخ پذیرش: 91/2/10

چکیده

در این پژوهش برای بررسی رابطه بین صفات شخصیتی با خلاقیت با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشای، 125 نفر از دانش آموزان دختر مقطع پیش دانشگاهی شهر تهران انتخاب شدند. سپس پرسشنامه‌های شخصیت ان ای^۱، خلاقیت عابدی را تکمیل کردند. داده‌های به دست آمده با آزمون‌های همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چند متغیره تحلیل شدند. نتایج نشان داد که وجودانی بودن، گشودگی به تجربه و توافق پذیری با خلاقیت رابطه مستقیم، معنادار و روان رنجور خوبی با خلاقیت رابطه معکوس و معنادار دارند. از بین صفات شخصیتی، تنها وجودانی بودن و روان رنجور خوبی به طور معنادار توان پیش بینی خلاقیت را دارند.

واژگان کلیدی: صفات شخصیتی، خلاقیت، نوجوانان.

1- کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران. monir_esfahan@yahoo.com

2- کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران. m_r_sazegar@yahoo.com

3- دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی. f_dortaj@yahoo.com

مقدمه

شخصیت سازه پیچیده‌ای است که تاکنون توافق در رابطه با ساختار آن به دست نیامده است (مایت لند^۱ و همکاران، ۲۰۰۹). در بحث شخصیت دو دیدگاه مهم وجود دارد، دیدگاه موقعیت‌گرا که شکل‌گیری شخصیت را به عوامل موقعیتی منسوب می‌داند و دیدگاه صفت‌گرا که در آن شخصیت آدمی به عوامل درونی و وراثی نسبت داده می‌شود. با تلفیق این دو نظریه می‌توان شخصیت را به صورت مجموعه‌ای از ویژگی‌ها و صفات که الگوهای نسبتاً پایدار پاسخ آدمی به موقعیت‌ها را تبیین می‌کند، تعریف نمود (مورفی و شافر^۲، ۱۹۹۳).

در مطالعات مربوط به دیدگاه صفت، سؤال اساسی این است که چند بعد بنیادی برای توصیف تفاوت‌های فردی در شخصیت لازم است؟ تحقیقات دهه‌های گذشته پیشرفت قابل توجهی در این زمینه با استفاده از مدل‌های سلسله مراتبی به دست آورده‌اند. یکی از نمونه‌های کاملاً شناخته شده این مدل‌ها، پنج بزرگ^۳ است (گلدبُرگ^۴، ۱۹۸۱؛ مک کری و کاستا^۵، ۱۹۹۹) که شامل گشودگی به تجربه^۶ (۱)، وجودانی بودن^۷ (سی)، بروونگرایی^۸ (ای)، توافق پذیری^۹ (ای)، و روان رنجورخویی^{۱۰} (ان) می‌باشد» (لیندن، نیجن هویس و بیکر^{۱۱}، ۲۰۱۰).

«هر عامل مرکب از شش صفت شخصیتی در سطح پایین‌تر است که از این قرارند: گشودگی به تجربه (خيالبافي، زيبايي شناسی، احساسات، فعالیت‌ها، ايده‌ها و ارزش‌ها)، وجودانی بودن (شايستگي، نظم، وظيفه‌شناسی، کوشش برای پیشرفت، خويشتداری، و تأمل)، بروونگرایي (گرمي، گروه جويي، خودابرازي، فعال بودن، هيجان خواهی، و هيجانات مشبت)، توافق پذيری

^۱. Maitland

^۲. Murphy & Shofer

^۳. Big five

^۴. Goldberg

^۵. McCrae & Costa

^۶. Openness to experience

^۷. Conscientiousness

^۸. Extraversion

^۹. Agreeableness

^{۱۰}. Neuroticism

^{۱۱}. Linden, Nijenhuis, & Bakker

(اعتماد، درستی، نوع دعوستی، اجابت، فروتنی و مهر بانی)، و روان رنجور خوبی (اضطراب، خشونت، افسردگی، کمرویی، تکانشگری، و آسیب پذیری). نقطه مقابل روان رنجور خوبی، پایداری هیجانی نامیده می شود که شامل آرامش، ملایمت، خوشبینی اطمینان، احتیاط و استحکام است» (کاستا و مک کری، 1992؛ به نقل از راشتون^۱ و همکاران، 2008).

«این عوامل بنیادی می توانند تفاوت های فردی در گستره وسیعی از زمینه ها شامل سلامت روانی، رضایت شغلی و عملکرد کاری را پیش بینی کند و توضیح دهن» (جاد، هلر و مونت^۲، 2002).

«امروزه انفجار اطلاعاتی و الکترونیکی و انفجار دانش، امکان پیش بینی دانش های لازم برای برخورد مؤثر با شرایط محیطی را با مشکل رو به رو ساخته است. بنابراین اندیشمندان و محققان راه چاره را در توجه به خلاقیت و توانمندی فکری بشر دانسته اند» (رنزولی، 1993؛ به نقل از حسینی، 1386).

با این وجود، این سازه مهم مربوط به تفاوت های فردی تاکنون توجه کمی را در مقایسه با سازه ای مانند هوش دریافت کرده است. کمیابی مطالعات در این زمینه می تواند با مشکلاتی که در تعریف و اندازه گیری خلاقیت به عنوان متغیر وابسته وجود دارد، مرتبط باشد (باتی و فیورنهم^۳، 2006).

«به رغم اهمیت کاربردی، ماهیت چند بعدی خلاقیت، تعریف و اندازه گیری آن را با مشکل مواجه ساخته است (رانکو^۴، 2004)، در واقع بیشتر از 60 تعریف از خلاقیت وجود دارد، دارد، بدون آنکه توافقی در مورد موثق بودن یک تعریف یا اندازه گیری عملیاتی وجود داشته باشد» (فیورنهم و بختیار^۵، 2008).

^۱. Rushton

^۲. Judge & Heller

^۳. Batey & Furnham

^۴. Runco

^۵. Bachtiar

«با این حال، می‌توان گفت که خلاقیت بیشتر در ارتباط با مفاهیم تازگی و سودمندی تعریف شده است (پلاکر^۱ و همکاران، ۲۰۰۴؛ به نقل از باتی، فیورنها姆 و سافولینا، ۲۰۱۰). یعنی تازگی و سودمندی تولید یک ایده یا محصول به عنوان یک ویژگی اصلی خلاقیت پذیرفته شده است» (بارون^۲، ۱۹۹۵؛ مامفورد، ۲۰۰۳؛ به نقل از باتی، فیورنها姆 و سافولینا، ۲۰۱۰).

«پژوهش‌های هم رأی در زمینه خلاقیت پیشنهاد می‌کنند که خلاقیت فردی بر پایه چند مؤلفه استوار خواهد بود» (باتی و فیورنها姆، ۲۰۰۶؛ گیلفورد^۳، ۱۹۵۰؛ و رانکو، ۲۰۰۴). این مؤلفه‌ها عبارتند از: توانایی خلاقیت، عوامل شخصیتی (فیست^۴، ۱۹۹۸)، سبک‌شناختی (والاس^۵، والاس^۶، ۱۹۶۱) و انگیزش (مازلو^۷، ۱۹۷۱). با این وجود توافق زیادی بر سر تفاوت‌های فردی فردی مرتبط با نیز وجود دارد (باتی، ۲۰۰۷؛ به نقل از، باتی، فیورنها姆 و سافولینا، ۲۰۱۰).

«بدنه رشد یافته تحقیقات بررسی رابطه بین شخصیت و خلاقیت، یافته‌های استوای را به دست داده است» (باتی و فیورنها姆، ۲۰۰۶). «مطالعات فراتحلیلی نشان داده‌اند که روان رنجور خوبی، برونقراصی و گشودگی ارتباط مثبتی با خلاقیت دارند، در حالی که توافق پذیری و وجودانی بودن به طور منفی با خلاقیت مرتبط هستند» (فیست، ۱۹۹۸). همچنین نشان داده شده که سیالی تفکر واگرا با برونقراصی و گشودگی به طور مثبت و با توافق‌پذیری به طور منفی در ارتباط است (چامورو - پرموزیک و ریچنباچر^۷، ۲۰۰۸؛ فیورنها姆 و بختیار، ۲۰۰۸؛ و فیورنها姆 و همکاران، ۲۰۰۸)، و نیز نرخ تفکر واگرا به روان رنجور خوبی و توافق‌پذیری به طور منفی و همچنین برونقراصی و گشودگی مرتبط است (فیورنها姆 و همکاران، ۲۰۰۹).

^۱. Plucker

^۲. Baron

^۳. Gilford

^۴. Feist

^۵. Wallace

^۶. Maslow

^۷. Chamorro-Premuzic & Reichenbacher,

هنگام ارزیابی از طریق استفاده از سیاهه، پیشرفت خلاقیت نیز نشان داده شده است که بروونگرایی و گشودگی ارتباط مثبت با خلاقیت دارند (کارسون^۱ و همکاران، ۲۰۰۵؛ فیورنها و بختیار، ۲۰۰۸؛ و فیورنها و همکاران، ۲۰۰۸). خودسنجدی خلاقیت نشان داده که پایداری هیجانی و گشودگی (فیورنها و همکاران، ۲۰۰۸) و همچنین بروونگرایی (فیورنها و بختیار، ۲۰۰۸) پیش‌بینی کننده خلاقیت هستند.

فرضیه‌سازی چگونگی ارتباط نمره کلی خلاقیت با برخی از متغیرهای شخصیتی کار مشکلی است، زیرا روان رنجور خوبی نشان داده است که هم به طور مثبت و هم منفی با اندازه‌های متفاوتی از خلاقیت در ارتباط است. با این وجود رابطه معنادار مثبت بین خلاقیت با بروونگرایی و گشودگی و ارتباط منفی بین خلاقیت با توافق‌پذیری و وجودانی بودن به دست آمده است (رباتی، فیورنها و سافیولینا، ۲۰۱۰).

این در حالی است که در برخی از پژوهش‌ها مانند پژوهش پاشاشریفی که در سال ۱۳۸۳ و سجادی در سال ۱۳۸۴ به انجام رسید. علاوه بر یافتن رابطه مثبت بین خلاقیت با بروونگرایی و گشودگی، بین خلاقیت با وجودانی بودن به تجربه نیز رابطه مثبت به دست آمده است، ضمن این که بین خلاقیت با توافق‌پذیری و روان رنجور خوبی رابطه معنادار مشاهده نشده است، این یافته‌ها با یافته‌های پژوهش‌هایی که پیشتر ذکر شد، تناقض دارند.

بنابرآنچه بیان گشت، مشخص می‌گردد که در بررسی روابط موجود بین صفات شخصیتی با خلاقیت نتایج متفاوت و گاه متناقضی به دست آمده که به نظر می‌رسد این تناقض‌ها به علت متفاوت بودن جامعه پژوهش و روش پژوهش باشد، به همین دلیل در این پژوهش سعی شده است که روابط موجود بین صفات شخصیتی و خلاقیت در جامعه نوجوانان ایرانی مورد بررسی قرار گیرد و به این سؤال پاسخ داده شود که، آیا بین صفات پنج گانه شخصیت با خلاقیت در دانش آموزان دختر مقطع پیش دانشگاهی رابطه وجود دارد؟

^۱. Carson

روش

در این پژوهش به منظور بررسی رابطه بین صفات شخصیتی و خلاقیت در نوجوانان، ابتدا تعداد ۱۲۵ نفر از دانشآموزان دختر مقطع پیش دانشگاهی شهر تهران به روش نمونه‌گیری خوشای تصادفی انتخاب شدند که پس از اخذ مجوز از شورای تحقیقات اداره کل آموزش و پرورش شهر تهران به منظور انجام تحقیقات در ناحیه مورد نظر، نخست به اداره آموزش و پرورش ناحیه موردنظر جهت اخذ معرفی‌نامه و سپس به مدارس انتخاب شده جهت اجرای پرسشنامه‌ها مراجعه شد. پس از ارائه توضیح‌ها و توجیه مسئولان مدارس و جلب همکاری آنها و دادن اطمینان به آزمودنی‌ها در مورد پژوهشی بودن صرف تحقیق و محرومانه باقی ماندن اطلاعات و همچنین ارائه توضیح‌های لازم به دانشآموزان در جهت تکمیل نمودن پرسشنامه‌ها، صفات شخصیتی توسط پرسشنامه شخصیت‌إن‌ای‌آی و خلاقیت توسط پرسشنامه خلاقیت عابدی سنجیده شد.

ابزار پژوهش

ابزار اندازه‌گیری مورد استفاده در پژوهش حاضر، دو پرسشنامه صفات شخصیتی‌إن‌ای‌آی و خلاقیت عابدی هستند که در ذیل معرفی می‌گردند:

پرسشنامه شخصیت (ان‌ای‌آی):

فرم اصلی این پرسشنامه ۲۴۰ سؤال دارد. فرم دیگر آن به نام NEO-FFI دارای ۶۰ سؤال است و برای پنج عامل اصلی شخصیت به کار می‌رود. اگر وقت آزمون خیلی محدود و فقط دست‌یابی به اطلاعات کلی از شخصیت کافی باشد، از این فرم استفاده می‌شود. این پرسشنامه از نوع قلم کاغذی است و آزمودنی به هر پرسش در یک مقیاس پنج درجه‌ای به صورت کاملاً مخالفم، مخالفم، نظری ندارم، موافقم، و کاملاً موافقم پاسخ می‌دهد. در پژوهش حاضر از این فرم استفاده شده است. برای کسب ضریب پایایی با استفاده از روش بازآزمایی، NEO-FFI

روی □ نفر از دانشجویان به فاصله سه ماه اجرا گردید و ضرایب 0/79، 0/80، 0/75، 0/83 و 0/79 به ترتیب برای عوامل ان، ایی، آ، ایی و سی به دست آمد (گروسی، 1380؛ به نقل از محمدی، 1386). کاستا و مک‌کری به منظور محاسبه روابی آزمون، همبستگی بین گزارش‌های شخصی و ارزیابی همسالان را در یک نمونه 250 نفری بررسی نمودند و همبستگی 0/30 تا 0/65 را به دست آوردند (گروسی، 1380؛ به نقل از محمدی، 1386).

پرسشنامه خلاقیت عابدی

یک آزمون 60 سؤالی سه گزینه‌ای است که در سال 1996 م. توسط اونیل^۱، عابدی و اسپیل برگر^۲ تنظیم شد. در این آزمون برای گزینه (الف) صفر نمره، برای گزینه (ب) یک نمره و برای گزینه (ج) دو نمره در نظر گرفته می‌شود. مجموع این نمرات، نمره کل تفکرخلاق فرد را نشان می‌دهد. ضرایب همبستگی روابی بین چهار نمره آزمون خلاقیت تورنس^۳ و چهار نمره آزمون خلاقیت عابدی از 0/15 تا 0/41 است و اعتبار آزمون خلاقیت عابدی در چهار میزان فرعی آن به در دامنه 0/61 تا 0/75 است (احمدی، 1386).

یافته‌ها

در این پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون برای بررسی روابط بین متغیرهای تحت بررسی و از رگرسیون چند متغیره برای بررسی توان پیش بینی متغیرها استفاده شد. نتایج به دست آمده از قرار زیر است:

جدول ۱. مقادیر توصیفی و ضرایب همبستگی مربوط به صفات شخصیتی و خلاقیت

متغیر	میانگین	سطح معناداری	انحراف استاندارد	خلاقیت	-	-	0/391	0/770
خلاقیت	71/26	14/12	-	-				

^۱. Oneil

^۲. Speilberger

^۳. Torrance

0/001	0/353	6/78	39/80	توافق پذیری
0/006	0/431	4/68	39/34	و جداني بودن
0/001	0/331	6/90	43/21	گشودگی به تجربه
0/001	-0/338	6/22	39/58	روان رنجور خوبی

همان طور که در جدول فوق مشاهده می‌گردد، صفات شخصیتی توافق‌پذیری، و جداني بودن و گشودگی به تجربه با خلاقیت رابطه مستقیم و معنادار و صفت شخصیتی روان رنجور خوبی با خلاقیت رابطه معکوس و معنادار دارند.

به منظور ارزیابی توانایی پیش‌بینی خلاقیت از طریق ویژگی‌های شخصیتی از رگرسیون چندمتغیره با ورود همزمان استفاده شد. تحلیل‌های مقدماتی انجام شد تا اطمینان حاصل شود که هیچ نوع تخطی از مفروضه‌های به هنگاری، خطی بودن، هم خطی چند متغیره و همگنی پراکنشی صورت نگرفته است. بررسی مدل نشان داد که مجموع واریانس تبیین شده به وسیله کل مدل 32/6% است. معناداری مدل در جدول 2 ارائه شده است.

جدول 2. تحلیل واریانس یک طرفه جهت بررسی معناداری مدل رگرسیون چند متغیره برای پیش‌بینی خلاقیت از طریق ویژگی‌های شخصیتی

منع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میزان F	سطح معناداری	میانگین مجذورات
	8065/625	5	1613/125	11/516	0/001
باقیمانده	16668/662	119	140/073		

با توجه به جدول فوق و با تأکید بر میزان اف به دست آمده، می‌توان مطرح نمود که ارتباط معناداری بین ویژگی‌های شخصیتی با خلاقیت در سطح معناداری 0/001 مشاهده می‌شود. به عبارت دیگر توان پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی از طریق ویژگی‌های شخصیتی وجود دارد. از این رو جهت شناسایی و تبیین ضرایب رگرسیون، ضروری است تا جدول ضرایب رگرسیون عنوان شود.

جدول 3. ضرایب رگرسیون مرتبط با پیش بینی خلاقیت از طریق ویژگی های شخصیتی

متغیر ملاک	مقدار ثابت	B	β	t	سطح معناداری	متغیرهای پیش بین
		-0/198	-0/087	-1/066	0/289	برونگرایی
		0/329	0/158	1/719	0/088	توافق پذیری
		1/138	0/377	4/795	$\tilde{0}/1$	وجودی بودن
		0/254	0/124	1/384	0/169	گشودگی به تجربه
		-0/386	-0/218	-2/367	$\tilde{0}/\square^{\sim}$	روان رنجور خوبی

با توجه به ضرایب رگرسیون چند متغیره با روش ورود همزمان، می توان گفت بین ویژگی شخصیتی روان رنجور خوبی و خلاقیت و همچنین بین ویژگی شخصیتی وجودی بودن و خلاقیت در سطح $0/05 <$ پی رابطه معنادار مشاهده می شود. لازم به ذکر است از آنجایی که میزان ضریب بتا برای این متغیرها به ترتیب $0/218$ و $0/377$ است، بنابراین می توان گفت که ویژگی شخصیتی وجودی بودن قوی ترین سهم یگانه را در تبیین خلاقیت و بیشترین توان پیش بینی خلاقیت را در این مدل دارد و پس از آن ویژگی شخصیتی روان رنجور خوبی قرار می گیرد. با توجه به ضرایب همبستگی جزیی این متغیرها که به ترتیب $0/178$ و $0/361$ است، با به توان دو رساندن این مقادیر در می یابیم که ویژگی شخصیتی روان رنجور خوبی به تنهایی 3% واریانس نمره خلاقیت و ویژگی شخصیتی وجودی بودن به تنهایی 13% واریانس نمره خلاقیت را تبیین می کنند و یا: خلاقیت = $24/884 - 0/386 \times \text{روان رنجور خوبی} + 1/138 \times \text{وجودی بودن}$.

بحث و نتیجه گیری

با در نظر گرفتن نتایج به دست آمده و مراجعه به جداول مربوطه مشخص می شود که:

۱- رابطه معناداری بین صفت شخصیتی برونگرایی با خلاقیت در سطح $0/05 <$ پی وجود ندارد. این یافته با پژوهش های فیست (1998)، باتی و همکاران (2009)، چامورو- پرموزیک و ریچنباچر (2008)، فیورنها姆 و بختیار (2008)، فیورنها姆 و همکاران (2008)، فیورنها姆 و

همکاران (2009)، کارسون و همکاران (2005)، سجادی (1384)، جوکار والبرزی (1389) همخوانی ندارد.

در تبیین نتیجه به دست آمده می‌توان چنین بیان کرد که احتمالاً از آنجایی که افراد گروه نمونه این پژوهش دختران مقطع پیش دانشگاهی هستند، هم به واسطه سن و مقطع تحصیلی و هم به واسطه جنسیت خود از حساسیت به نسبت بالایی در روابط خود برخوردارند. آن دسته از این افراد که ویژگی برونگرایی بالایی دارند بیشتر از بقیه به حفظ روابط و تعلق به گروه و تجربه کردن هیجانات مثبت گرایش دارند. از آنجایی که خلاقیت نوعی متفاوت بودن را می‌طلبد و آنها متفاوت بودن که به همراه طرد شدن است را نمی‌خواهند و همچنین بروز رفتارهای خلاقلانه در این سن ممکن است از سوی همسالان و حتی بقیه افراد پذیرفته نشود و حتی مورد تمسخر قرار گیرد بنابراین، این افراد گرایشی به خلاقیت و خلاق بودن از خود نشان نمی‌دهند تا از جدا افتادن از دیگران و تجربه کردن موقعیت‌ها و هیجانات منفی در امان بمانند و از معاشرت با بیشتر همسالان و حتی بزرگسالان محروم نشوند.

۲- صفت شخصیتی توافق پذیری با خلاقیت رابطه مستقیم و معنادار در سطح $<0/05>$ بی دارد. این نتیجه با نتایج حاصل از پژوهش‌های فیست (1998)، باتی و همکاران (2009)، چامورو- پرموزیک و ریچنباچر (2008)، فیورنهام و بختیار (2008)، فیورنهام و همکاران (2008)، فیورنهام و همکاران (2009)، کارسون و همکاران (2005)، باتی، فیورنهام و سافیولینا (2010)، سجادی (1384) همخوانی ندارد و با پژوهش‌های جعفرنژاد و همکاران (1383)، جوکار و البرزی (1389) همخوان است.

توافق پذیری با صفات اعتماد، درستی، نوع دوستی، اجابت، فروتنی و مهربانی همراه است. از آنجایی که نوجوان توافق پذیر بیشتر به دیگران می‌اندیشد و درجهت برآورده کردن نیازهای دیگران تلاش می‌کند و بقیه افراد را بر خود مقدم می‌شمارد و همواره به دنبال یافتن راههایی برای رسیدن به این منظور است، خلاق بودن را به عنوان شیوه‌ای که او را در رسیدن به این

هدف یاری می‌رساند در نظر می‌گیرد و از توان خود در این زمینه بهره می‌برد بنابراین، از خلاقیت در جهت بهبود وضعیت دیگران بهره می‌جوید.

3- صفت شخصیتی وجودی بودن با خلاقیت رابطه مستقیم و معنادار در سطح 0/05 پی دارد. وجودی بودن در بین صفات شخصیتی بیشترین توان پیش‌بینی را برای خلاقیت دارا می‌باشد. از جمله پژوهش‌های همخوان با این یافته می‌توان به تحقیقات پاشاشریفی (1383) و سجادی (1384) اشاره کرد. از طرفی نتیجه پژوهش حاضر با یافته‌های تحقیقات فیست (1998) و باتی، فیورنها و سافیولینا (2010) همخوانی ندارد.

به طور کلی، وجودی بودن با صفات شایستگی، نظم، وظیفه‌شناسی، کوشش برای پیشرفت، خویشتنداری، و تأمل همراه است. احتمالاً آن دسته از افراد گروه نمونه در این پژوهش یعنی دختران مقطع پیش دانشگاهی که در وجودی بودن نمره بالایی کسب نموده‌اند، به واسطه وظیفه شناسی بالا، احساس شایستگی و کوشش برای پیشرفت و کمک به دیگران به دنبال راه‌های تازه و حل مسائل به شیوه‌های جدید هستند تا از این طریق ضمن عمل به وظایفی که برای خود قائلند، به دیگران نیز کمک نموده و به پیشرفت بیشتری نیز دست یابند. آنها به دلیل احساس وظیفه و به حکم وجود و آرمان‌های خاص دوران نوجوانی و تفکر انتراعی خود، نمی‌توانند نسبت به مسائل پیرامون خود بی‌تفاوت باشند، لذا برای حل مشکلات خود و دیگران و همچنین حرکت به سمت جلو برای رسیدن هر چه زودتر و موفقیت‌آمیزتر به اهداف تعیین شده‌ای که نسبت به آنها احساس مسئولیت می‌کنند، از پانشته، نامید نشده و به دنبال راهکارهای جدید و مؤثر می‌گردند. بدین ترتیب از خلاقیت بالایی برخوردار می‌باشند بنابراین، این صفت شخصیتی می‌تواند پیش‌بینی کننده نسبتاً قوی برای خلاقیت در این قبیل افراد باشد.

4- صفت شخصیتی گشودگی به تجربه با خلاقیت در سطح 0/05 پی رابطه مستقیم و معنادار دارد. این نتیجه با نتایج حاصل از پژوهش‌های فیست (1998)، باتی و همکاران (2009)، چامورو- پرموزیک و ریچنباچر (2008)، فیورنها و بختیار (2008)، فیورنها و همکاران

(2008)، فیورنها姆 و همکاران (2009)، کارسون و همکاران (2005)، باتی، فیورنها姆 و سافیولینا (2010)، سجادی (1384)، جوکار والبرزی (1389) همخوانی دارد.

به طور کلی گشودگی به تجربه با خیالبافی، زیبایی‌شناسی، احساسات، فعالیت‌ها وایده‌ها ارتباط مستقیم دارد. خلاقیت نیز به معنای ابداع، نوآوری، ایجاد و آفرینندگی است و به صورت توانایی شخص در ایجاد ایده‌ها، نظریه‌ها، بینش‌ها یا اشیای جدید و نو و بازسازی مجدد در علوم و سایر زمینه‌هاست که به وسیله متخصصان به عنوان پدیده‌ای ابتکاری قلمداد گردد و از لحاظ علمی، زیبایی‌شناسی، فناوری و اجتماعی با ارزش باشد، تعریف شده و ترکیبی از قدرت ابتکار، انعطاف‌پذیری و حساسیت است بنابراین ارتباط میان گشودگی به تجربه که به استقبال چیزهای جدید و متفاوت رفتن را به همراه دارد با خلاقیت که به وجود آوردن چیزهای تازه، نو، جدید و متفاوت است ارتباط تگاتنگ بسیار واضحی وجود دارد.

5- صفت شخصیتی روان رنجور خوبی با خلاقیت رابطه معکوس و معنادار در سطح $<0/05$ دارد. همچنین روان رنجور خوبی از توان پیش‌بینی کنندگی معنادار برای خلاقیت برخوردار است. بدین ترتیب که پایین بودن این ویژگی می‌تواند خلاقیت را پیش‌بینی کند. از پژوهش‌های همخوان در این زمینه می‌توان به تحقیقات فیورنها姆 و همکاران (2008)، فیورنها姆 و همکاران (2009)، جوکار والبری (1389) و از پژوهش‌های ناهمخوان به تحقیقات فیست (1998)، پاشا شریفی (1383) و سجادی (1384) اشاره کرد.

روان رنجور خوبی به طور عمومی به تجربه عواطف منفی چون ترس، غم، دستپاچگی، عصبانیت، احساس گناه، نفرت، اضطراب، خشونت، افسردگی، کمرویی، تکانشگری و آسیب پذیری اشاره دارد. نقطه مقابل روان رنجور خوبی، پایداری هیجانی نامیده می‌شود و شامل آرامش، ملایمت، خوش‌بینی، اطمینان، احتیاط و استحکام است. این افراد دارای ثبات عاطفی بوده، اغلب آرام و معقول هستند. کاملاً مشخص است، فردی که تکانشی عمل می‌کند و در مقابله با مشکلات به خشونت متولّ می‌شود، کمتر به دنبال حل مسائل و در نظر گرفتن دیدگاه‌های جدید است. چنین فردی در روابط و زندگی خود از نیروی تعقل و صبر خویش

کمک نگرفته و همواره به دنبال نتیجه‌های فوری با کمترین تلاش است. زمانی که به آنچه که می‌خواهد، نمی‌رسد و یا دچار تعارض می‌شود، عصبی می‌شود، احساس یأس و ناکامی به او دست می‌دهد و به رفتارهای روان آزرده متول می‌شود. پر واضح است که چنین فردی هیچ بهره‌ای از خلاقیت نبرده است. هرچه نمره در این ویژگی کمتر باشد، فرد آرام‌تر، مقبول‌تر، مستحکم‌تر، عاقل‌تر و خلاق‌تر است.

محدود بودن جامعه آماری به شهر تهران، و محدود بودن پژوهش به یک مقطع تحصیلی، یک جنس و همچنین یک مقطع زمانی، تعیین‌پذیری نتایج را با مشکل مواجه می‌سازد. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های مشابه در شهرهای دیگر، مقاطع تحصیلی و سنین دیگر، زمان‌های دیگر و هر دو جنس جهت مقایسه و تعیین‌پذیری نتایج انجام پذیرد.

143

منابع فارسی

احمدی، محسن. (1386). هنگاریابی آزمون تفکر خلاق تورنس برای دانش آموزان دبیرستانی شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده روان شناسی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) قزوین.

پاشا شریفی، حسن. (1383). رابطه خلاقیت و ویژگی‌های شخصیتی دانش آموزان دبیرستان‌های تهران. فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. 7، صص 32-11.

جوکار، بهرام؛ البرزی، محبوبه. (1389). رابطه ویژگی‌های شخصیت با خلاقیت هیجانی و خلاقیت شناختی. فصلنامه مطالعات روان‌شناسی، 6(1)، صص 89-110.

سجادی، علی. (1384). بررسی رابطه بین سخن‌های شخصیت و خلاقیت در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده روان‌شناسی، دانشگاه آزاد تهران مرکز.

محمدی، شهناز. (1386). ارتباط بین ویژگی‌های شخصیتی و سلامت عمومی دیگران مرد و زن شهر تهران. فصلنامه روان‌شناسی کاربردی، 7(3)، صص 50-63.

منابع لاتین

- Batey, M. and Furnham, A. (۲۰۰۶). Creativity, intelligence, and personality: a critical review of the scattered literature. *Genetic, Social, and General Psychology Monographs*, ۱۳۲(۴), ۳۵۵–۴۲۹.
- Batey, M., Furnham, A. & Safiullina, X. (۲۰۱۰). Intelligence, general knowledge and personality as predictors of creativity. *Learning and Individual Differences, Article in Press*.
- Carson, S.H. Peterson , J.B. and Higgins, D.M. (۲۰۰۵). Reliability, validity, and factor structure of the creative achievement questionnaire. *Creativity Research Journal*, ۱۷ (۱), ۳۷–۴۰.
- Chamorro-Premuzic, T. and Reichenbacher, L. (۲۰۰۸). Effects of personality and threat of evaluation on divergent and convergent thinking. *Journal of Research in Personality*, ۴۲(۳), ۱۰۹۵–۱۱۰۱.
- Linden, D., Nijenhuis, J., Bakker, A.B. (۲۰۱۰). The General Factor of Personality: A meta-analysis of Big Five intercorrelations and criterion-related validity study. *Journal of Research in Personality*, 44, 210-227.
- Feist, G.J. (۱۹۹۸). A meta-analysis of personality in scientific and artistic creativity. *Personality and Social Psychology Review*, 2(4), 290–309.
- Furnham, A. & Bachtiar, V. (۲۰۰۸). Personality and intelligence as predictors of creativity. *Personality and Individual Differences*, 45(5), 613-617.
- Furnham, A., Crump, J., Batey, M. and Chamorro-Premuzic, T. (۲۰۰۹). Personality and ability predictors of the “consequences” test of divergent thinking in a large non-student sample. *Personality and Individual Differences* 46(3), 536–540.
- Maitland, S.B., Nyberg, L., Backman, L., Nilsson, L.G., Adolfsson, R. (۲۰۰۹). On the structure of personality: Are there separate temperament and character factors? *Personality and Individual Differences*, 47, 180-184.
- Rushton, J.P., Bons, T.A., Hur, Y.M. (۲۰۰۸). The genetics and evolution of the general factor of personality. *Journal of Research in Personality*, 42, 1173-1185.